

Han havde nemlig vedvarende kun liden Tro til det hele Foretagende. Navnlig havde han ingensomhelst Tillid til Per som erobrende Kraft, fordi han overhovedet ikke havde noget tilovers for Afkommet fra de danske Præstegaarde. Han var derfor ogsaa allerede halvvejs besluttet paa at overlade Sagens videre Gennemførelse til andre saasnart den havde udtjent efter hans Hensigt — som Sprængmiddel i Øjeblikkets Frihavnsrøre.

Iøvrigt havde han tænkt paa i Nødsfald at skyde Per helt tilside og erstatte ham med en anden, ham mere tjenlig Person. Han havde allerede en saadan i Kikkerten, tilmed en ældre, ikke helt ubekendt Ingeniør, der straks efter, at den første Meddelelse om Selskabets Dannelse stod i Bladene, havde fremstillet sig for ham med et andet vestjysk Havneprojekt, der ganske vist var udarbejdet med Pers som Forbillede men i Enkelthederne dog syntes ret selvstændigt og i hvert Fald var godt nok til den Brug, der her fortrinsvis skulde gøres af det.

*

*

*

Allerede i Begyndelsen af Maj var Salomons flyttet ud til »Skovbakken«, skønt Foraaret havde været vaadt og stormfuldt.

Det var Hensynet til Jakobe, der havde fremskyndet Opbrudet fra Byen, — hun havde selv